NORAKSTS
Lieta Nr.A420817710
A 01132-12/16

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 21.augustā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese L.Konošonoka,

piedaloties pieteicējas biedrības *„/Nosaukums/”* pārstāvim *I.V.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Lauku atbalsta dienesta pārstāvjiem *O.Z.* un *I.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz biedrības *„/Nosaukums/”* pieteikumu par Lauku atbalsta dienesta 2010.gada 14.jūlija lēmuma Nr.11.1/2.1-17/2907 grozīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja biedrība *„/Nosaukums/”* (turpmāk arī – Biedrība) vērsās Lauku atbalsta dienestā ar atbalsta pieprasījumu pārejošo uzkrājumu atbalstam par zvejas produktu izņemšanu no tirgus saskaņā ar Padomes 1999.gada 17.decembra Regulas Nr.104/2000 par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju (turpmāk – Regula Nr.104/2000) 23.pantu un Komisijas 2000.gada 21.decembra Regulu (EK) Nr.2814/2000, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr.104/2000 piemērošanai par pārejošo uzkrājumu atbalsta piešķiršanu attiecībā uz atsevišķiem zivsaimniecības produktiem (turpmāk – Regula Nr.2814/2000) (*lietas 9.-10.lapa*), un ar atbalsta pieprasījumu vienotas likmes atbalstam par zvejas produktu izņemšanu no tirgus saskaņā ar Regulas Nr.104/2000 24.panta 4.punktu un Komisijas 2001.gada 14.maija Regulu (EK) Nr.939/2001, kas nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr.104/2000 piemērošanai par vienotas likmes atbalsta piešķiršanu attiecībā uz atsevišķiem zivsaimniecības produktiem (turpmāk – Regula Nr.939/2001) (*lietas 11.-12.lapa*).

Pieteicēja lūdza piešķirt pārejošo uzkrājumu atbalstu par zvejas produktu izņemšanu no tirgus 233 125,77 latu apmērā par 1 145 569,3 kg zvejas produktu, kā arī vienotas likmes atbalstu par zvejas produktu izņemšanu no tirgus 419 981,05 latu apmērā par 2 064 301 kg zvejas produktu.

[2] Lauku atbalsta dienests (turpmāk – Dienests), izskatījis pieteicējas atbalsta pieprasījumus, 2010.gada 14.jūlija lēmumā Nr.11.1/2.1-17/2907 (turpmāk – sākotnējais lēmums, *lietas 13.-17.lapa*) atzina, ka vienotas likmes atbalstam nekvalificējas 206,48 tonnas brētliņu, un piešķīra vienotas likmes atbalstu 381 205,97 latu apmērā par 1 907,321 tonnām brētliņu, vienlaikus piemērojot soda sankcijas 45 un 5 procentu apmērā brētliņu daudzumam, kas nekvalificējas atbalstam. Tāpat Dienests konstatēja, ka pārejošo uzkrājumu atbalstam nekvalificējas 112,394 tonnas reņģu, un piešķīra pārejošo uzkrājumu atbalstu 207 400,84 latu apmērā par 1 037,143 tonnām reņģu, vienlaikus piemērojot soda sankcijas 50 procentu apmērā reņģu daudzumam, kas nekvalificējas atbalstam.

[3] Izskatījis pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, Dienests ar 2010.gada 26.oktobra lēmumu Nr.11.1/N-678/2.1-24/871 (turpmāk – Lēmums, *lietas 34.-36.lapa*) atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.

Lēmumā norādīti šādi apsvērumi.

[3.1] Izvērtējot Biedrības iesniegtos dokumentus un Zemkopības ministrijas sagatavoto informāciju par Biedrības biedru pārdošanas zīmēm (turpmāk – pārdošanas zīmju kopsavilkums), tika konstatēts, ka pārdošanas zīmju kopsavilkumā nav iekļautas 11 no Dienestā iesniegtajām pārdošanas zīmēm. Valsts vides dienesta Jūras un iekšējo ūdeņu pārvalde apliecināja, ka 11 no Dienestā iesniegtajām pārdošanas zīmēm nav iesniegtas pārvaldē un līdz ar to nav iekļautas pārdošanas zīmju kopsavilkumā.

[3.2] Tā kā Biedrība nav iesniegusi Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldē pārdošanas zīmes, Dienestam saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 2.jūnija noteikumu Nr.503 "Noteikumi par zivju izkraušanas kontroli un zivju tirdzniecības un transporta objektu, noliktavu un ražošanas telpu pārbaudi" (turpmāk – Noteikumi Nr.503) 10.punktu un Padomes 1993.gada 12.oktobra Regulas (EEK) Nr.2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai (turpmāk – Regula Nr.2847/93), 11.panta 5.punktu nav pamata piešķirt vienotās likmes atbalstu par zvejas produktu partijām Nr.01-57, Nr.08-19, Nr.04-33, Nr.01-64, Nr.01-80, Nr.01-83 un pārejošo uzkrājumu atbalstu par zvejas produktu partijām Nr.04-32 un Nr.01-63.

[3.3] Attiecībā uz zvejas produktu partijām Nr.01-57, Nr.08-19, Nr.04-33 un Nr.01-80 konstatējams, ka pirmā pirkuma piedāvājuma izteikšanas brīdī pārdevējs SIA *„/Nosaukums 2/"* nevarēja zināt precīzu nozvejoto zivju daudzumu, ko norādīt piedāvājumā.

[3.4] Dienestā iesniegtā pārdošanas zīme Nr.AA002541 atšķiras no Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldē iesniegtās un datu bāzē reģistrētās pārdošanas zīmes. Paziņojums par zvejas produktu izņemšanu no tirgus Nr.299 un Nr.298 un tam pievienotie dokumenti datēti ar 2009.gada 21.decembri, bet Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldē reģistrētā pārdošanas zīme datēta ar 2009.gada 22.decembri. Tātad nav ievērotas Ministru kabineta 2008.gada 1.aprīļa noteikumu Nr.236 "Zvejas un akvakultūras produktu tirgus intervences pasākumu administrēšanas un uzraudzības kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.236) 15.punkta prasības.

[4] Biedrība iesniedza pieteikumu tiesā, lūdzot grozīt Lēmumu un kvalificēt brētliņu partiju Nr.01-57, Nr.08-19, Nr.04-33, Nr.01-64, Nr.01-80, Nr.01-83 un Nr.06-48 vienotās likmes atbalstam, bet reņģu partiju Nr.04-32, Nr.01-63 un Nr.06-47 pārejošo uzkrājumu atbalstam.

Pieteikumā norādīti šādi apsvērumi.

[4.1] Dienests partijas Nr.01-64, Nr.01-83, Nr.01-63 un Nr.04-32 ir noraidījis bez pamatojuma. Dienests ir atsaucies uz Ministru kabineta noteikumu Nr.236 5.^{1}punktu, kurš stājās spēkā tikai 2009.gada 21.oktobrī. Dienests minēto normu par integrēto kontroles un informācijas sistēmā ievadīto informāciju attiecina uz visu 2009.gadu ar atpakaļejošu spēku. Joprojām turpinās nepilnības saistībā ar informācijas ievadīšanu. Biedrībai nav iespējams kontrolēt datu ievadīšanu Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes datu bāzēs. Pārdošanas zīmes tika iesniegtas gan Dienestā, gan Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldē.

[4.2] Dienesta norāde, ka pārdevējs nezina pirmā piedāvājuma daudzumu, nav pamatota, jo Biedrība ne vienmēr izņem zvejnieka piedāvāto zivju daudzumu. Saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 2.maija noteikumiem Nr.296 „Noteikumi par rūpniecisko zveju teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos" par kuģa nozveju un paredzamo ienākšanas laiku ostā ir jāziņo ne mazāk kā divas stundas pirms kuģa ienākšanas jostā. Tātad zvejas kuģa īpašnieks vismaz divas stundas iepriekš zina nozvejoto zivju daudzumu un var piedāvāt zivis tirgū.

[5] Dienests paskaidrojumā par pieteikumu papildus Lēmumā minētajiem apsvērumiem norāda, ka pārdošanas zīmes noteiktajā termiņā netika iesniegtas Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldē. Dienestam ir jāpārliecinās par pārdošanai paredzēto ražotāju grupas biedru ikgadējo zvejas produktu daudzumu, pamatojoties uz Valsts vides dienestā iesniegtajām pārdošanas zīmēm. Tā kā pieteicēja Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldē nav iesniegusi pārdošanas zīmes, Dienestam nav pamata piešķirt atbalsta maksājumus. Noteikumu Nr.236 5.[1]punkts nosaka, kāda informācija tiek izmantota, aprēķinot atbalsta maksājumus, un tas bija spēkā atbalsta pieprasījuma iesniegšanas brīdī. Tāpat minētā norma nosaka kārtību, kādā Dienests iegūst informāciju par ražotāju grupas veiktajiem zivju pirmās pirkšanas darījumiem. Informācija tiek saņemta no Zemkopības ministrijas, atšķirīgs ir tikai informācijas vadīšanas veids. Attiecībā uz partiju Nr.01-57, Nr.08-19, Nr.04-33 pirmā pirkuma piedāvājuma izteikšanas brīdī pārdevējs nevarēja zināt precīzu nozvejoto zivju daudzumu, jo precīzu piedāvājumu pārdevējs var noskaidrot tikai kuģim ienākot ostā, izkraujot nozvejoto produkciju, pabeidzot tās svēršanu un šķirošanu, tādējādi iegūstot precīzus datus piedāvājuma izteikšanai.

[6] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis paskaidroja, ka Lauku atbalsta dienests laikus nesniedz informāciju par prasībām, kādas jāizpilda, lai zvejas produkti kvalificētos atbalstam. Ir konstatētas problēmas ar informācijas ievadīšanu datu bāzēs. Lauku atbalsta dienestam ir jāsalīdzina zvejas žurnāli, kurus iesniedz zvejnieki, ar pirmā pirkuma dokumentiem. Lauku atbalsta dienestā 2008.gada decembrī tika iesniegta plānotās darbības programma par 2009.gadu. Savukārt sodu sistēma stājās spēkā tikai 2009.gada 21.oktobrī. Pieteicējai nav pieejas attiecīgajām datu bāzēm. Attiecībā uz partijām Nr.06-47 un Nr.06-48 Jūras iekšējo ūdeņu pārvalde pirmā pirkuma dokumentu neizskaidrojamu iemeslu dēļ ir reģistrējusi ar 2009.gada 22.decembri, nevis 21.decembri.

[7] Dienesta pārstāvji paskaidroja, ka pieteicējai atbalsts tika izmaksāts arī par 2007. un 2008.gadu. Tā kā saskaņā ar Regulu Nr.104/2000 atbalsta pieteikums tiek iesniegts četrus mēnešus pēc zvejas gada beigām, organizācija izvērtē, kuras zvejas partijas tiek pieteiktas atbalstam. Jūras iekšējo ūdeņu pārvaldes datu bāze sākotnēji tika veidota kā manuāla datu bāze. Arī Lauku atbalsta dienestam pieeja tika piešķirta tikai 2010.gadā. Aprēķinot atbalsta maksājumus un izvērtējot pieteicējas atbalsta pieteikumu, tika pieprasīta informācija par konkrētām partijām. Tika saņemts apliecinājums, ka šādas partija nav reģistrētas. Pārdošanas zīme jāiesniedz pircējam, kas no saviem biedriem pērk intervences kvalitātei atbilstošas zivis par apstiprinātu minimālo cenu. Sankcijas ir paredzētas Regulā Nr.104/2000, bet Latvija precīzas sankcijas noteica 2009.gada 21.oktobrī. Tā kā atbalsta pieteikums tika iesniegts 2010.gadā, Dienestam nebija pamata nepiemērot sankcijas. Piedāvājumu realizācijai zvejnieks var izteikt tikai brīdī, kad kuģis ir ienācis ostā. Attiecībā uz partijām Nr.06-47 un Nr.06-48 pārdošanas zīmes ir reģistrētas ar 2009.gada 22.decembri. Pirmā pirkuma dokuments, kurš tika iesniegts Jūras iekšējo ūdeņu pārvaldē, atšķiras no tā, kuru pieteicēja iesniedza Dienestā. Dienestam ir jāņem vērā kompetentās iestādes sniegtā informācija, kuru Dienestam nav tiesību apšaubīt. Pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, ka pārdošanas zīmes tika iesniegtas noteiktajā 48 stundu termiņā.

Motīvu daļa

I

[8] Tiesas ieskatā, vispirms noskaidrojams, kāds ir pieteikuma priekšmets izskatāmajā lietā.

[9] Kā izriet no lietā esošajiem materiāliem, 2010.gada 15.februārī pieteicēja Lauku atbalsta dienestā iesniedza atbalsta pieprasījumu pārejošo uzkrājumu atbalstam par zvejas produktu izņemšanu no tirgus saskaņā ar Regulas Nr.104/2000 23.pantu un Regulu Nr.2814/2000 (*lietas 9.lapa*), pretendējot uz atbalstu par 1 145 569,3 kg zvejas produktu. Pieteicēja aprēķinājusi atbalsta summu 233 125,77 latus. Atbalsta pieprasījumam pievienots aprēķins (*lietas 10.lapa*).

2010.gada 15.februārī pieteicēja Lauku atbalsta dienestā iesniedza atbalsta pieprasījumu vienotas likmes atbalstam par zvejas produktu izņemšanu no tirgus saskaņā ar Regulas Nr.104/2000 24.panta 4.punktu un Regulu Nr.939/2001 (*lietas 11.lapa*), pretendējot uz atbalstu par 2 064 301 kg zvejas produktu. Pieteicēja aprēķinājusi atbalsta summu 419 981,05 latus. Atbalsta pieprasījumam pievienots aprēķins (*lietas 12.lapa*).

Lauku atbalsta dienests, izskatījis pieteicējas iesniegtos atbalsta pieprasījumus, ar 2010.gada 14.jūlija lēmumu (*lietas 13.-17.lapa*) piešķīra vienotas likmes atbalstu 381 205,97 latu apmērā par 1907,321 tonnām brētliņu un pārejošo uzkrājumu atbalstu 207 400,84 latu apmērā par 1037,143 tonnām reņģu.

Pieteicēja, daļēji piekrītot Lauku atbalsta dienesta vērtējumam, apstrīdēja minēto Lauku atbalsta dienesta lēmumu, lūdzot kvalificēt atbalstam partiju Nr.01-57 (20 000 kg brētliņu), Nr.08-19 (18 000 kg brētliņu), Nr.04-33 (6000 kg brētliņu), Nr.01-64 (5200 kg brētliņu), Nr.01-80 (12 060 kg brētliņu), Nr.01-83 (12 280 kg brētliņu), Nr.06-48 (4500 kg brētliņu), Nr.04-32 (17 600 kg reņģu), Nr.01-63 (14 400 kg reņģu) un Nr.06-47 (5500 kg reņģu) (*lietas 22.-24.lapa*).

Lauku atbalsta dienests ar pārsūdzēto Lēmumu atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu (*lietas 34.-36.lapa*).

[10] No minētajiem apstākļiem secināms, ka pieteicēja vērsās Lauku atbalsta dienestā, lūdzot piešķirt atbalsta maksājumus noteiktā apmērā. Dienests pieteicējai nepiešķīra atbalsta maksājumus tās prasītajā apmērā, jo atsevišķas brētliņu un reņģu partijas nekvalificēja attiecīgi vienotas likmes un pārejošo uzkrājumu atbalstam. Pieteicēja, vēršoties tiesā, vēlas panākt, ka atsevišķas brētliņu un reņģu partijas tiktu kvalificētas atbalstam, kas savukārt ir priekšnoteikums papildus atbalsta maksājumu piešķiršanai.

Līdz ar to pieteikuma priekšmets izskatāmajā gadījumā ir labvēlīga administratīvā akta izdošana, ar kuru pieteicējai tiktu piešķirti papildu atbalsta maksājumi (starpība starp pieteicējai jau piešķirto atbalsta maksājumu apmēru un pieteicējas prasīto atbalsta maksājumu apmēru atbilstoši pieteikumā norādītajam zvejas produktu daudzumam), nevis administratīvā akta grozīšana, kā tas norādīts pieteikumā un lēmumā par lietas ierosināšanu.

Vienlaikus jāņem vērā, ka ar pārsūdzēto Lēmumu (augstākai iestādei atstājot negrozītu sākotnējo lēmumu par piemērotajām sankcijām) pieteicējai piemērotas soda sankcijas par konstatētajiem pārkāpumiem.

Līdz ar to tiesa secina, ka pieteikuma priekšmets šajā lietā ir ne tikai labvēlīga administratīvā akta izdošana, bet arī pārsūdzētā Lēmuma atcelšana daļā par piemērotajām sankcijām (*līdzīgās lietās šādu pieteikuma priekšmetu konstatējusi arī Administratīvā apgabaltiesa un Augstākās tiesas Senāts – sk., piemēram, Senāta 2010.gada 3.jūnija sprieduma SKA-355/2010 8.punktu*).

[11] Saskaņā ar administratīvo tiesu judikatūru, izskatot pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai ir jāpārbauda, vai tiesību normas piešķir personai tiesības no attiecīgā publisko tiesību subjekta prasīt to labumu, kuru persona ietvērusi savā prasījumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Savukārt, izskatot pieteikumu par administratīvā akta atcelšanu, tiesai, ņemot vērā tikai to pamatojumu, ko iestāde ietvērusi administratīvajā aktā, ir jāpārbauda, vai administratīvais izdots, ievērojot procesuālās un materiālās tiesību normas un vai akta pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu vai tam piešķirtās,

apstiprinātās vai noraidītās tiesības (*sk. piemēram, Senāta 2010.gada 3.jūnija sprieduma SKA-355/2010 8.punktu*).

Līdz ar to tiesa konkrētajā gadījumā vērtēs, vai pastāv priekšnoteikumi pieteicējai labvēlīga akta izdošanai, proti, atbalsta maksājumu (vienotas likmes atbalsta un pārejošo uzkrājumu atbalsta) piešķiršanai pieteicējas prasītajā apmērā, kā arī, vai iestāde pamatoti noteikusi soda sankcijas par konstatētajiem pārkāpumiem.

II

[12] Vispirms tiesa vērtēs, vai pieteicējai ir tiesības uz vienotās likmes atbalstu par zvejas produktu (brētliņām) partiju Nr.01-57, Nr.08-19, Nr.04-33, Nr.01-64, Nr.01-80, Nr.01-83 un Nr.06-48.

Dienests atteikumu pamatojis ar apstākli, ka Biedrība normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav iesniegusi pārdošanas zīmes zvejas produktu partijām Nr.01-57, Nr.08-19, Nr.04-33, Nr.01-64, Nr.01-80 un Nr.01-83, savukārt attiecībā uz zvejas produktu partiju Nr.06-48 norādīts, ka Dienestā iesniegtā pārdošanas zīme Nr.AA002541 atšķiras no Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldē iesniegtās pārdošanas zīmes, turklāt paziņojums par zvejas produktu izņemšanu no tirgus un tam pievienotie dokumenti datēti ar 2009.gada 21.decembri, bet pārdošanas zīme datēta ar 2009.gada 22.decembri. Attiecībā uz partijām Nr.01-57, Nr.08-19, Nr.04-33 un Nr.01-80 Dienests arī norādījis, ka pirmā pirkuma piedāvājuma izteikšanas brīdī pārdevējs nevarēja zināt nozvejoto zivju daudzumu, ko norādīt piedāvājumā.

Pieteicēja argumentē, ka pārdošanas zīmes attiecīgajām partijām ir iesniegtas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un ka Biedrība ne vienmēr no tirgus izņem to zivju daudzumu, ko var piedāvāt zvejnieks, līdz ar to nav nozīmes apstāklim, ka pārdevējs pirmā pirkuma piedāvājuma izteikšanas brīdī nevarēja zināt precīzu nozvejoto zivju daudzumu.

[13] Regulas Nr.104/2000 24.panta 1.punkts noteic, ka attiecībā uz IV pielikumā minētajiem produktiem dalībvalstis piešķir vienotas likmes atbalstu ražotāju organizācijām, kas realizē intervenci saskaņā ar 17.pantu, ar noteikumu, ka:

a) šādas organizācijas pirms katra zvejas gada sākuma nosaka izņemšanas cenu; šī cena ražotāju organizācijām, atļaujot pielaidi 10 % zem un 10 % virs tās, visa zvejas gada laikā ir jāpiemēro; tomēr cena nedrīkst pārsniegt 80 % no svērtās vidējās cenas, kas reģistrēta attiecīgo produktu kategorijām iepriekšējo trīs zvejas gadu laikā attiecīgo ražotāju organizāciju darbības teritorijā;

b) produkti, kas izņemti no tirgus atbilst realizācijas standartiem, kas pieņemti saskaņā ar 2.pantu, un tie ir atbilstošas kvalitātes, kas jānosaka saskaņā ar 2.panta 3.punktā paredzēto procedūru;

c) kompensācija, kas piešķirta asociētajiem ražotājiem attiecībā uz produktiem, kas izņemti no tirgus, ir vienāda ar autonomo izņemšanas cenu, ko piemēro ražotāju organizācijas.

Minētās regulas 24.panta 3.punkts noteic, ka vienotās likmes atbalsts ir 75 % no autonomās izņemšanas cenas, kas piemērota tekošā zvejas gada laikā, šo summu samazinot par produkta, kas realizēts kā norādīts 2.punktā, vērtību, kura noteikta kā standartlielums.

Regulas Nr.104/2000 24.panta 4.punkts noteic, ka vienotās likmes atbalstu piešķir arī attiecībā uz daudzumiem, kas izņemti no tirgus un pārstrādāti, lai tos stabilizētu un uzglabātu vai saglabātu saskaņā ar nosacījumiem un termiņu, kas vēl jānosaka. Vienotās likmes atbalsta summa šādos gadījumos nedrīkst pārsniegt tehniskās un finansiālās izmaksas, kas pavada darbības, kas ir būtiskas stabilizēšanai un uzglabāšanai.

Minētā panta 5.punkts noteic, ka daudzumi, kas var pretendēt uz vienotās likmes atbalstu, ievērojot 2.punktu, nedrīkst pārsniegt 5 % no attiecīgo produktu, kas paredzēti

pārdošanai saskaņā ar 5.panta 1.punktu, ikgadējā daudzuma. Daudzumi, kas saskaņā ar 2. un 4.punktu var pretendēt uz vienotās likmes atbalstu, kopā nedrīkst pārsniegt 10 % no pirmajā daļā minētajiem ikgadējiem daudzumiem.

Noteikumus Regulas Nr.104/2000 piemērošanai par vienotas likmes atbalsta piešķiršanu attiecībā uz atsevišķiem zivsaimniecības produktiem nosaka Regula Nr.939/2001. Šīs regulas 2.pants noteic, ka vienotas likmes atbalstu izmaksā attiecīgajām ražotāju organizācijām tikai tad, kad kompetentās iestādes attiecīgajā dalībvalstī ir pārliecinājušās, ka daudzums, par kuru ir iesniegts atbalsta pieprasījums, nepārsniedz Regulas Nr.104/2000 24.panta 5.punktā minēto robežu.

[14] Ievērojot Regulas Nr.104/2000 24.panta 5.punkta un Regulas Nr.939/2001 2.panta nosacījumus, secināms, ka dalībvalsts kompetentajai iestādei (šajā gadījumā – Lauku atbalsta dienestam) ir jāpārliecinās par pārdošanai paredzēto ražotāju grupas biedru ikgadējo zvejas produktu daudzumu.

[15] Saskaņā ar Regulas Nr.2847/93 9.panta 1.punktu vairāksolīšanas centri vai citas dalībvalstu pilnvarotas institūcijas vai personas, kas atbild par dalībvalstī izkrauto zvejas produktu pirmo pārdošanu, veicot pirmo pārdošanu, iesniedz tirdzniecības zīmi tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā notiek pirmā pārdošana. Par to tirdzniecības zīmju iesniegšanu, kurās uzskaitīti visi saskaņā ar šo pantu prasītie fakti, atbild vairāksolīšanas centri vai citas dalībvalstu pilnvarotas institūcijas vai personas.

Minētā panta 4.punkts noteic, ka pārdošanas zīmes iesniedz kompetentām iestādēm, kuras atbild par pirmo zivju pārdošanas pārbaudi, tādā veidā, lai būtu iekļauta turpmāk minētā informācija:

- tā zvejas kuģa ārējā identifikācija un nosaukums, kurš ir izkrāvis attiecīgos produktus,
- kuģa īpašnieka vai kapteiņa vārds, uzvārds,
- izkraušanas osta un datums,
- ja vajadzīgs, atsauce uz vienu no 13.panta 1.punktā un 4.punkta b) apakšpunktā paredzētajiem dokumentiem.

Savukārt 9.panta 5.punkts noteic, ka pārdošanas zīmes, pārņemšanas deklarācijas un pārvadāšanas dokumentu eksemplārs 48 stundu laikā pēc pirmās pārdošanas vai izkraušanas iesniedzami kompetentai iestādei vai citām dalībvalsts pilnvarotām institūcijām saskaņā ar tās dalībvalsts likumiem, kuras teritorijā darbības notikušas.

Savukārt Noteikumu Nr.503 (*redakcijā, kāda bija spēkā līdz 2009.gada 31.decembrim*) 10.punkts noteic, ka pēc zivju pirmās pirkšanas darījuma (arī darījuma, kas notiek pēc zivju transportēšanas no to izkraušanas vietas uz citu zivju pirmās pirkšanas vietu) Latvijas Zivju resursu aģentūrā reģistrētie zivju pircēji atbilstoši Padomes 1995.gada 12.oktobra Regulas (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai, 5.pantā noteiktajām prasībām iesniedz Valsts vides dienestā pārdošanas zīmi vai, izmantojot zivju pircēja reģistrācijas laikā piešķirto lietotāja identifikatoru, ievada pārdošanas zīmes datus informācijas sistēmā. Aizpildot pārdošanas zīmi vai ievadot attiecīgos datus informācijas sistēmā, zivju pirmās pirkšanas darījumus numurē secīgā kārtībā, izmantojot Latvijas Zivju resursu aģentūras piešķirtos unikālos zivju pirmās pirkšanas darījuma reģistrācijas numurus.

[16] No minētajām tiesību normām (*sk. šā sprieduma 15.punktu*) izriet, ka pircēja pienākums ir noteiktā termiņā, proti, 48 stundu laikā pēc pirmās pārdošanas, iesniegt pārdošanas zīmi kompetentajai iestādei – Valsts vides dienestam (Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldei). Šādas pārdošanas zīmes iesniegšana ir priekšnoteikums vienotas likmes atbalsta

piešķiršanai, jo, kā minēts iepriekš, Lauku atbalsta dienestam ir jāpārliecinās par pārdošanai paredzēto ražotāju grupas biedru ikgadējo zvejas produktu daudzumu.

[17] Konkrētajā gadījumā Valsts vides dienesta Jūras un iekšējo ūdeņu pārvalde ir sniegusi informāciju, ka atsevišķas pārdošanas zīmes nav bijušas iesniegtas Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldē (*lietas 58.lapa*). Proti, pārvaldē nav iesniegtas un secīgi arī nav reģistrētas pārdošanas zīmes Nr.AA002614 (partija Nr.01-57), Nr.AA002513 (partija Nr.08-19), Nr.AA002421 (partija Nr.04-33), Nr.AA002420 (partija Nr.01-64), Nr.AA002468 (partija Nr.01-80) un Nr.AA002469 (partija Nr.01-83).

Līdz ar to tiesa konstatē, ka attiecībā uz šīm partijām nav izpildīts viens no labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnosacījumiem, proti, kompetentajā iestādē nav iesniegtas pārdošanas zīmes.

Pieteicēja argumentē, ka pārdošanas zīmes ir iesniegusi, bet Jūras un iekšējo ūdeņu pārvalde tās nav reģistrējusi. Pieteicēja savu argumentu pamatojumam tiesas sēdē iesniedza virkni dokumentu (*lietas 82.-87., 89.-93.lapa*). Izvērtējot minēto dokumentu saturu, secināms, ka Zemkopības ministrija 2010.gada 19.jūlijā ir norādījusi uz konstatētajām problēmām saistībā ar zivju pirmās pirkšanas darījumu pārdošanas dokumentiem (*lietas 82.lapa*), 2010.gada 20.decembra sanāksmē par zvejas un akvakultūras produktu tirgus intervences pasākumu dokumentu aprites uzlabošanu un iespējamajiem grozījumiem normatīvajos aktos (*lietas 84.-87.lapa*) pārrunāti jautājumi par problēmām, kas radušās ražotāju grupām saistībā ar to, ka Lauku atbalsta dienests nav akceptējis atsevišķas ražotāju grupu iesniegtās pārdošanas zīmes, 2011.gada 28.februāra vēstulē (*lietas 89.-90.lapa*) pieteicēja norāda, ka sistēmā par SIA *„/Nosaukums 3/"* piederošo zvejas kuģi *„/Nosaukums/"* nav ievadītas vairākas pārdošanas zīmes, savukārt 2011.gada 11.marta un 22.marta vēstulēs (*lietas 91.-92.lapa*) pieteicēja norāda uz problēmām saistībā ar pārdošanas zīmju reģistrēšanu. Tomēr no minētajiem dokumentiem nav izsecināms, ka pieteicēja bija iesniegusi iepriekš minētās pārdošanas zīmes Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldē un ka pārvalde šīs pārdošanas zīmes bija saņēmusi, bet nebija reģistrējusi. Līdz ar to šie dokumenti neapstiprina pieteicējas apgalvojumu, ka attiecīgas pārdošanas zīmes bija iesniegtas. Tā kā konkrētajā gadījumā pieteicēja prasa noteiktu labumu (proti, atbalsta maksājumus), pierādīšanas pienākums attiecībā uz to, ka ir izpildīti visi labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnosacījumi, gulstas tieši uz pieteicēju.

[18] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka attiecībā uz zvejas produktu partijām Nr.01-57, Nr.08-19, Nr.04-33, Nr.01-64, Nr.01-80 un Nr.01-83 nav izpildīts viens no labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnosacījumiem, līdz ar to pieteicēja nav tiesīga saņemt vienotās likmes atbalstu par minētajām zvejas produktu partijām.

[19] Tālāk tiesa pārbaudīs, vai pieteicējai ir piešķirams vienotās likmes atbalsts par zvejas produktu partiju Nr.06-48.

[20] Pieteicēja norāda, ka attiecībā uz zvejas produktu partiju Nr.06-48 Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldē ir iesniegta pārdošanas zīme Nr.AA002541.

Lietas materiālos ir pārdošanas zīme Nr.AA002541 (ar labojumiem) (*lietas 72.lapa*), kura datēta ar 2009.gada 21.decembri un kuru pieteicēja iesniedza Dienestā, pieprasot atbalsta maksājumus. Šajā pārdošanas zīmē norādīts, ka reņģu svars ir 5500 kg, bet brētliņu svars – 4500 kg. Tāpat šajā pārdošanas zīmē ir atsauce uz zvejas žurnālu Nr.210601. Lietas materiālos ir arī pārdošanas zīme Nr.AA002541 (ar labojumiem) (*lietas 73.lapa*), kura datēta ar 2009.gada 22.decembri un kura reģistrēta Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldē. Šajā pārdošanas zīmē norādīts, ka reņģu svars ir 6000 kg, bet brētliņu svars – 4000 kg. Tāpat šajā pārdošanas zīmē ir atsauce uz zvejas žurnālu Nr.210602.

Līdz ar to secināms, ka Dienestā iesniegtā pārdošanas zīme atšķiras no Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldē iesniegtās un reģistrētās pārdošanas zīmes, proti, atšķiras darījumu datumi, zvejas produktu daudzums, kā arī izkraušanas sadaļas zvejas kuģa žurnālā. Savukārt, kā izriet no Dienesta norādītā, Dienestā iesniegtie dokumenti (paziņojums par zvejas produktu izņemšanu no tirgus Nr.299 un Nr.298, pārdošanas zīmes, pavadzīmes un apliecinājumi par zvejas produktu piedāvāšanu reģistrētiem zivju pircējiem) ir datēti ar 2009.gada 21.decembri. Ņemot vērā, ka pārdošanas zīme Nr.AA002541, kas ir reģistrēta kompetentajā iestādē – Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldē, ir datēta ar 2009.gada 22.decembri, pieteicēja nav ievērojusi Noteikumu Nr.236 15.punkta prasības, kas paredz, ka ražotāju grupa var pretendēt uz kādu no tirgus intervences pasākumu atbalstiem tikai par to zvejas vai akvakultūras produktu daudzumu, kas pirms tam piedāvāts pārdošanai izsolē vismaz trīs Zemkopības ministrijā reģistrētiem zivju pircējiem.

Līdz ar to tiesa nekonstatē labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnosacījumus arī attiecībā uz zvejas produktu partiju Nr.06-48.

III

[21] Tālāk tiesa vērtēs, vai pieteicējai ir tiesības uz pārejošo uzkrājumu atbalstu par zvejas produktu (reņģu) partiju Nr.04-32, Nr.01-63 un Nr.06-47.

Dienests atteikumu pamatojis ar apstākli, ka Biedrība normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav iesniegusi pārdošanas zīmes zvejas produktu partijām Nr.04-32 un Nr.01-63, savukārt attiecībā uz zvejas produktu partiju Nr.06-48 norādīts, ka Dienestā iesniegtā pārdošanas zīme Nr.AA002541 atšķiras no Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldē iesniegtās pārdošanas zīmes, turklāt paziņojums par zvejas produktu izņemšanu no tirgus un tam pievienotie dokumenti datēti ar 2009.gada 21.decembri, bet pārdošanas zīme datēta ar 2009.gada 22.decembri.

[22] Regulas Nr.104/2000 23.panta 1.punkts noteic, ka uz pārejošo uzkrājumu atbalstu var pretendēt:

i) produkti, kas uzskaitīti I pielikuma A un B daļā un kas ir izņemti no tirgus par izņemšanas cenu, kas minēta 20.pantā;

ii) produkti, kas uzskaitīti I pielikuma C daļā un kas ir bijuši paredzēti pārdošanai, bet attiecībā uz kuriem ir izrādījies, ka nav atrasts pircējs pārdošanas cenai Kopienā, kas noteikta saskaņā ar 22.pantu.

Tomēr ir atļauta pielaides robeža, kas pārsniedz 10 % zem un 10 % virs šīm cenām, lai īpaši ņemtu vērā tirgus cenu sezonas svārstības.

Minētā panta 2.punkts noteic, ka tikai šādus daudzumus var uzskatīti par piemērotiem pārejošo uzkrājumu atbalsta saņemšanai:

a) ko piegādājis ražotājs biedrs;
b) kas atbilst noteiktām kvalitātes, izmēru un prezentācijas prasībām;
c) kas ir vai nu pārstrādāti, lai tos stabilizētu, un uzglabāti vai saglabāti saskaņā ar nosacījumiem un termiņiem, kas vēl jānosaka.

Minētā panta 3.punkts savukārt paredz, ka atbalstu var piešķirt attiecībā uz katru attiecīgo produktu līdz daudzumam, kas vienāds ar 18 % daudzuma, kas katru gadu paredzēts pārdošanai, mīnus procentuālais daudzums, kas minēts iepriekš, attiecībā uz kuru saskaņā ar 21. pantu ir izmaksāta finansiālā kompensācija.

Noteikumus Regulas Nr.104/2000 piemērošanai par pārejošo uzkrājumu atbalsta piešķiršanu attiecībā uz atsevišķiem zivsaimniecības produktiem nosaka Regula Nr.2814/2000.

Minētās regulas 7.panta 1.punkts paredz, ka pārejošo uzkrājumu atbalstu izmaksā attiecīgajām ražotāju organizācijām tikai tad, kad kompetentās iestādes attiecīgajā dalībvalstī

ir pārliecinājušās, ka daudzums, par kuru ir iesniegts atbalsta pieprasījums, nepārsniedz Regulas Nr.104/2000 23.panta 3.punktā minēto robežu, un ka tas ir vai nu apstrādāts un uzglabāts, vai iekonservēts un sekojoši atgriezts tirgū saskaņā ar šo regulu.

[23] No minētajām tiesību normām izriet, ka, analogi kā vienotās likmes atbalsta gadījumā, dalībvalsts kompetentajai iestādei (šajā gadījumā – Lauku atbalsta dienestam) ir jāpārliecinās par pārdošanai paredzēto ražotāju grupas biedru ikgadējo zvejas produktu daudzumu.

Tāpat attiecībā uz pārejošo uzkrājumu atbalsta maksājumiem attiecas Regulā Nr.2847/93 un Noteikumos Nr.503 minētās prasības attiecībā uz pārdošanas zīmju iesniegšanu (*sk. tiesību normas, kas minētas šā sprieduma 15.punktā*). Tātad arī gadījumā, ja ražotāju organizācija pretendē uz pārejošo uzkrājumu atbalstu, pircēja pienākums ir noteiktā termiņā, proti, 48 stundu laikā pēc pirmās pārdošanas, iesniegt pārdošanas zīmi kompetentajai iestādei – Valsts vides dienestam (Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldei). Šādas pārdošanas zīmes iesniegšana ir priekšnoteikums pārejošo uzkrājumu atbalsta piešķiršanai.

[24] Konkrētajā gadījumā Valsts vides dienesta Jūras un iekšējo ūdeņu pārvalde ir sniegusi informāciju, ka atsevišķas pārdošanas zīmes nav bijušas iesniegtas Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldē (*lietas 58.lapa*). Proti, pārvaldē nav iesniegtas un secīgi arī nav reģistrētas pārdošanas zīmes Nr.AA002422 (partija Nr.04-32) un Nr.AA002419 (partija Nr.01-63).

Līdz ar to tiesa konstatē, ka attiecībā uz šīm partijām nav izpildīts viens no labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnosacījumiem, proti, kompetentajā iestādē nav iesniegtas pārdošanas zīmes. Tiesa atkārtoti nevērtē pieteicējas argumentus, jo uz tiem ir atbildējusi šā sprieduma 17.punktā.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka pieteicēja nav tiesīga saņemt pārejošo uzkrājumu atbalstu par minētajām zvejas produktu partijām.

[25] Vērtējot, vai pieteicēja ir tiesīga saņemt pārejošo uzkrājumu atbalstu par zvejas produktu partiju Nr.06-47, tiesa atkārtoti nenorādīs šā sprieduma 20.punktā konstatētos apstākļus un šo apstākļu vērtējumu. Arī šajā gadījumā nav ievērotas Noteikumu Nr.236 15.punkta prasības, kas secīgi liedz pieteicējai saņemt pārejošo uzkrājumu atbalstu par zvejas produktu partiju Nr.06-47.

IV

[26] Pieteicējai ar pārsūdzēto Lēmumu tostarp ir noteiktas sankcijas par to zvejas produktu daudzumu, kas nekvalificējas atbalstam. Pieteicēja uzskata, ka sankcijas nevarēja tikt piemērotas ar atpakaļejošu spēku.

[27] Sodu sankcijas saistībā ar intervences mehānismu pārkāpumiem noteic Komisijas 2001.gada 25.janvāra Regula (EK) Nr.150/2001, kas nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr.104/2000 par sodu sankcijām, kas piemērojamas ražotāju organizācijām zvejniecības sektorā par intervences mehānisma pārkāpumiem, piemērošanai un kas groza Regulu (EK) Nr.142/98 (turpmāk – Regula Nr.150/2001).

Minētās regulas 3.pantā uzskaitītas iespējamās sankcijas, atkarībā no pārkāpuma nozīmīguma finansiālajā ziņā. Saskaņā ar Regulas Nr.150/2001 6.pantu regula ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Līdz ar to tiesa nevar piekrist, ka normatīvie akti pirms stājās spēkā Ministru kabineta 2009.gada 13.oktobra noteikumi Nr.1175 „Grozījumi Ministru kabineta 2008.gada 1.aprīļa noteikumos Nr.236 „Zvejas un akvakultūras produktu tirgus intervences pasākumu administrēšanas un uzraudzības kārtība”” neparedzēja soda sankcijas par intervences

mehānisma pārkāpumiem. Arī līdz minētajiem grozījumiem Noteikumos Nr.236 dalībvalstīm bija pienākums piemērot soda sankcijas atbilstoši Regulas Nr.150/2001 3.pantam. Savukārt ar minētajiem grozījumiem tika precizēts piemērojamo sankciju apmērs, samazinot Dienesta rīcības brīvību konkrēta sankcijas apmēra noteikšanā līdz nullei.

Savukārt, ņemot vērā, ka pārejošo uzkrājumu un vienotās likmes atbalsta pieteikumus ražotāju organizācijas atbilstoši Regulas Nr.2814/2000 7.panta 2.punkta un Regulas Nr.939/2001 8.panta 1.punkta prasībām iesniedz kompetentajām iestādēm četru mēnešu laikā pēc attiecīgā zvejas gada beigām, bet kompetentajām iestādēm pārejošo uzkrājumu atbalsts jāizmaksā trīs mēnešu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas, savukārt vienotās likmes atbalsts jāizmaksā astoņu mēnešu laikā pēc zvejas gada beigām, Dienests pamatoti piemēroja Lēmuma pieņemšanas brīdī spēkā esošās tiesību normas, proti, Noteikumus Nr.236.

[28] Pārbaudot pieteicējai noteikto sankciju aprēķinu (*lietas 59.lapa*), tiesa konstatē, ka sankcijas aprēķinātas atbilstoši Noteikumu Nr.236 2.pielikuma prasībām. Līdz ar to Lēmums šajā daļā ir pamatots un tiesisks.

[29] Šādos apstākļos, ņemot vērā, ka nav konstatējami priekšnoteikumi labvēlīga administratīvā akta izdošanai (proti, vienotas likmes atbalsta un pārejošo uzkrājumu atbalsta piešķiršanai par zvejas produktu parijām Nr.01-57, Nr.08-19, Nr.04-33, Nr.01-64, Nr.01-80, Nr.01-83, Nr.06-48, Nr.04-32, Nr.01-63 un Nr.06-47) un Lēmums daļā par pieteicējai piemērotajām sankcijām ir pamatots, pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 251.-254.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

Noraidīt biedrības *„/Nosaukums/”* pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru biedrībai *„/Nosaukums/”* tiktu piešķirts vienotas likmes atbalsts par zvejas produktu (brētliņu) partijām Nr.01-57, Nr.08-19, Nr.04-33, Nr.01-64, Nr.01-80, Nr.01-83 un Nr.06-48, kā arī pārejošo uzkrājumu atbalsts par zvejas produktu (reņģu) partijām Nr.04-32, Nr.01-63 un Nr.06-47, un Lauku atbalsta dienesta 2010.gada 26.oktobra lēmuma Nr.11.1/N-678/2.1-24/871 atcelšanu daļā par piemērotajām soda sankcijām.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* L.Konošonoka

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese_____L.Konošonoka
Rīgā, 2012.gada 21.augustā